

kunde afløse Loven af 12te Januar 1858; men efter den Undersøgelse, som i den Anledning blev foretagen, navnlig af de forskjellige i de enkelte Communer bestaaende Vedtægter, der ere komne Udvalget tilhænde, forsaavidt de findes i Justitsministeriets Archiv,*) fandt man det imidlertid ikke tilraadeligt at gaae denne Vej, saameget mindre som man kunde opnaae Enighed om en anden Fremgangsmaade, der, om den end ikke byder noget ubetinget Bedre end det nu Bestaaende, dog aabner en betydelig større Frihed for Communerne i Henseende til Sundhedsvedtægternes Varighed og Vedbliven. Man foretrak derfor samtidigt med at lade Loven af 12te Januar 1858 bestaae, uden at sætte en bestemt Grænse for dens Gyldighed indensfor et kort Tidsrum, at give de kommunale Myndigheder Ret til, ved hvert Aars Udløb at omforme og forandre eller ogsaa heelt at afflasse de bestaaende Vedtægter. Dermed vindes, at Communerne med kortere Frist kunne tillægge det hele Sundhedsvæsen efter de stedlige Krav, og man undgaar det Uheldige i at efterlade en Tomt paa et Omraade, hvor Bestemmelser, efter Omstændighederne andre og mere til Maalet førende end de hidtil bestaaende, kunne være ønskelige. Udvalget troer derfor at burde anbefale Thinget nedenstaaende Forandringer, der ville kunne afhjælpe de Mangler, som hidtil have virket lamrende paa hele Foranstaltningen.

Medens det forøvrigt villigt erkendes, at Lovens Gjennemførelse var ledsaget af en ivrig Stræben efter at opnaae noget Betydeligt, saa troer man, at den tildeels af den Grund har forfeilet at vinde Befolkningens Sympathi. Justitsministeren lod Vedtægterne udarbejde af Sundhedscollegiet, og Amtsrådene udpegede, hvor de skulde anvendes. Stemningen oventil var stærkt paavirket for at iværksætte Foranstaltninger, som antoges at kunne blive af Betydning for den offentlige Hygieine. Landcommunerne toge imod det, under Paavirkningen af de forskjellige Interesser, saaledes Fremstillende, uden selv at have deelt eller været

*) En Fortegnelse over de fortiden i Kraft værende Sundhedsvedtægter findes omstaaende efter Meddelelse fra Justitsministeren.

bevæget af de Hovedanskuelser, der fra oven af havde ført Sagen ind paa det Spor, man saaledes var kommen ind paa. Nu har det vist sig, at der i Vedtægterne for Landcommuner findes Bestemmelser, som ifølge de almindelige Forhold paa Landet ere upraktiske og uhenigtsmæssige, og at der ikke er opnaaet nogen Samarbeiden eller Samstemning mellem Sundhedscommissionerne paa Landet og Politimestrene, samt at hele Foranstaltningen paa Landet i Almindelighed ikke har fundet nogen Paastjønelse, men er bleven stude tilside som Noget, der er fremkaldt ved et uebliffeligt kunstigt Nøre, og enten er opgivet eller lagt paa Hylsden som værbiløst. — Her er ikke Stedet til vidtløftigt at undersøge, hvori Aarsagerne ligge til, at denne hele Foranstaltning saaledes har forfeilet sit Maal —, men som en almindelig Hovedgrund skal kun anføres den, at Foranstaltningen, da den iværksattes, ikke fremgik af et almindeligt følt Savn eller en almindelig erkjendt Trang, der havde gjort sig gjældende i Folkebevidstheden, men at hele Sagen kun fremkom ved en Bevægelse fra oven af, til hvis Gjennemførelse i Livet der manglede den fornødne Gjenbidighed.

Paa Landet ere Forholdene heldigvis ikke saaledes, at vi ved Overbefolkning eller ved Forhold, som i større Træk ere skadelige for det almindelige Sundhedsvæsen, føle Trangen til særlige hygieiniske Foranstaltninger overalt. Selv om Epidemier enkeltvis kunne gjøre Politiforanstaltninger nødvendige, saa ere disse Tilfælde heldigvis saa lidet udbredte, at de hidtil ikke have havt Bægt nok til at fremkalde en almindelig Trang til communal Indgriben.

Dette skal dog ikke fremføres som Grund til ingen Foranstaltninger at træffe til Fremme for Sundhedspleien. Udvalget erkjender tværtimod, at der, just fordi Erkjendelsen af saadanne Foranstaltningers Nytte ikke er levendegjort, er Anledning til at søge deres Betydning bragt til større Gyldighed. Det Anførte er kun fremsat som en af de væsentligere Grunde, hvorfor de Foranstaltninger, der hidtil ere trufne i Henhold til Loven af 12te Januar 1858, ikke i deres Virkning have svaret bedre til, hvad man ventede sig af dem.